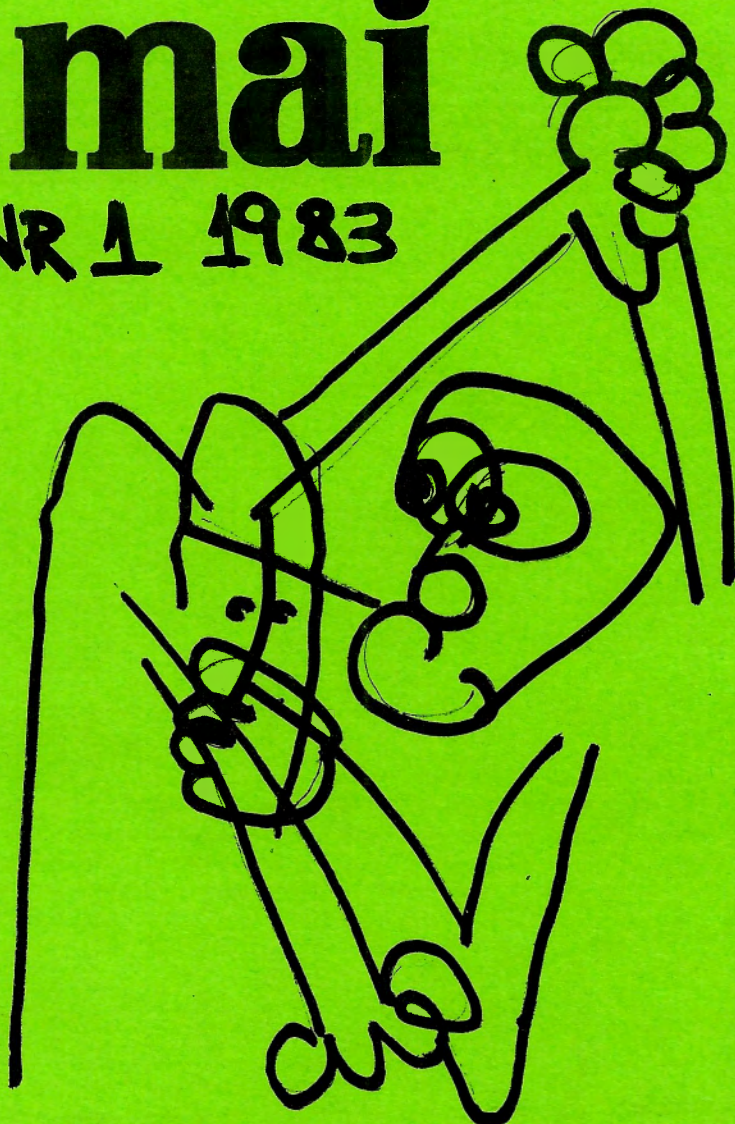

4.mai

NR 1 1983

NKS LANDSMØTE :
ENHET & KAMP.

PLANEN FOR VÅRSEMESTERET-83

Følgende vedtak er fattet av det nye sentralstyret:

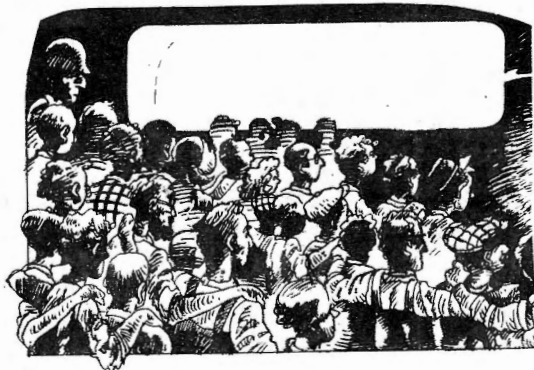
- 1) Organisasjonsbygging
- 2) Kapitalenstudier
- 3) Ekstern kamp

Vedtak om organisasjonsbygging:

- 1) Organisasjonsbygging skal være toppprioritert oppgave for NKS fram til neste landsmøte.
- 2) Organisasjonsbygginga skal grunnes på 5 elementer: verving, stabilt organisasjonsarbeid, studier, kaderfesting og ekstern markering.
- 3) Det må velges verveansvarlig på alle nivåer.
- 4) Vervearbeidet må knyttes til kvalitativt massearbeid.
- 5) Ved NKS engasjement i fronter eller andre organiserte aktiviteter skal enkelte personer ha verving som hovedoppgave innafør fronten.

Nå må vi bygge NKS

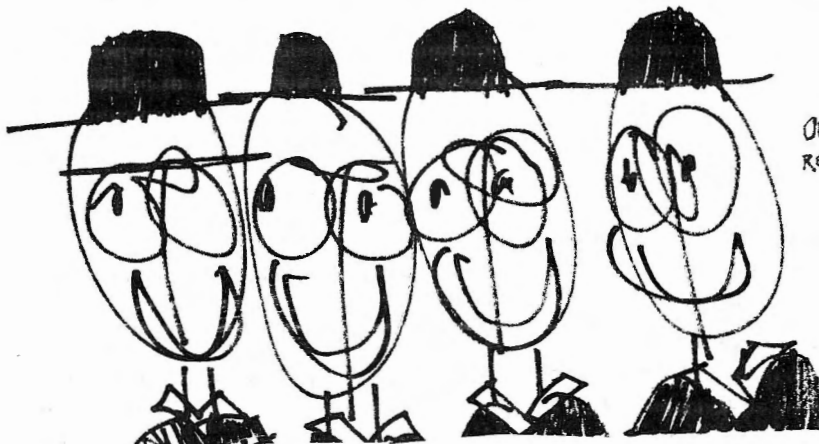
Grunnlaget for denne planen er en vurdering av situasjonen i NKS. Pr. idag er det fremdeles sånn at vi driver mye av det somfergår rundt omkring på ulike læresteder. Men vi gjør to alvorlige feil: Vi verver ikke nye medlemmer, vi markerer ikke vår særegne politikk. Dette betyr at medlemstallet synker jamnt. Hvis vi ikke feretar oss noe med det nå, betyr det at det kommunistiske studenterforbundet forsvinner fra høyere utdanning.

Massene vil
på studie-
sirkel, men
vi mangler
sirkelledere

Bildet er ikke ensidig svart. Enkelte steder drives det et vervearbeid som sikrer jamnt tilsig til organisasjonen. På et sted sier NKS'ere at folk kommer og vil gå på sirkel, men vi har ikke nok sirkelledere. De store regionale forskjellene har overbevist meg om at det ikke er massene som er tilbakeliggende, men at vi sjøl ikke klarer å utnytte de mulighetene vi har. Vi må derfor raskt gå i gang å lage målsettinger,

sette opp lister over aktuelle sympere, starte studiesirkler. Vi må også få orden i egne rekker, stramme opp møtedisiplinen og kvitte oss med unødig amatørisme. Denne høye prioriteringa av organisasjonsbygging betyr at mange folk sentralt vil ha dette som hovedoppgave. Vi skal gjøre vårt beste for å følge opp de enkelte laga med konkret hjelp og rettledning.

ORDEN I EGNE
REKKER: "HUMOR"

Om kapitalenstudiene

Vedtaket om å følge opp partiets studier av kapitalen ble fatta av førige sentralstyre og ble tilslutta av det nye. Vi har vedtatt tre obligatoriske lagsmøter på disse studiene fordelt på vår og høst. Vi ber om at laga eksperimenterer med søndagsmøter og helgeseminarer, da dette erfaringsmessig vil gi større utbytte. NKS sentralt vil innkalle til en landsomfattende konferanse som en oppstart på disse studiene. Målsettinga med disse studiene er sjølsagt å få et bedre grep om vårt teoretiske grunnlag for etterhvert å kunne anvende marxismen på norsk virkelighet. Dette stiller store krav til studielederne. Vårt håp er at en slik konferanse vil gjøre det letter å sette denne studieplanen ut i livet.

Ekstern kamp.

Til dere som måtte frykte at oppprioriteringa av organisasjonsbygging betyr nedlegging av det eksterne arbeidet e dette helt feil. Vi må tvertimot bli flinkere til å stå fram å markere oss. Det må vurderes fra sted til sted hvordan dette gjøres best. NKS bør i større grad ta initiativ til å åpne møter.

NKS sentralt vil etter beste evne sende innledere til slike møter. Den eksterne debatten bør innrettes på fred, forsvar og internasjonale spørsmål samt analyse av krisepolitikk og nedskjæringer i utdanningssektoren og kritikk av reformisme knyttet til dette spørsmålet.

Interessekampen har vært ei prioritert oppgave for NKS i hele forrige landsmøteperiode. Vi må ikke gi slipp på det vi har oppnådd her, men tvertimot befeste våre posisjoner. Det betyr at vi følger opp linja med å prioritere de uavhengige interesseorganisasjonene framfor alskens byråkratiske departementsoppnevneråd og komiteer. Vi prioriterer lokalt framfor sentralt arbeid. Men vi bør kunne avsette enkelte personer til sentralt arbeid i disse organisasjonene da dette vil lette vårt arbeid.

Uansett skal alt eksternt arbeid vurderes ut fra om det tjener NKS. Hvis det i konkrete situasjoner oppstår motsetninger mellom eksternt og internt arbeid f.eks. at vi må velge mellom studiesirkel og aksjonsdag skal vi prioritere det første.

Hvis enkelt lag kikker seg rundt og finner ut at denne prioriteringa ikke passer for deres lag, så kikk en gang til. Vi oppfordrer alle til å rapportere inn gode og dårlige erfaringer slikat vi kan lære av hverandre.

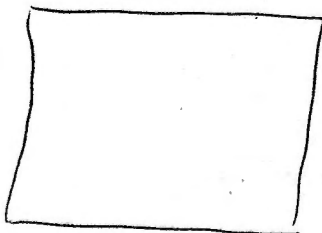
For sentralstyret

Toril Me

OM GJENNOMFØRINGA AV KAPITALENSTUDIENE I LAGA:

Studier av Kapitalen er ei viktig oppgave for NKS det kommende året. Dette betyr at hvert lag skal studere de sentrale delene av Kapitalen, dvs. spesielt kapitittel 1 og 4.

Når det gjelder selve gjennomføringa av studiene i laga, skal det avholdes 3 obligatoriske møter tilsammen i vårsemesteret og høstsemesteret. I tillegg skal det, før laga setter igang studiene, avholdes en landsomfattene konferanse på Kapitalenstudier. Denne konferansen skal avholdes fredag 18. mars, og det skal stille 1 person fra hvert lag.

HER SKULLE
VI HATT
ET BILDE
AV KAPITALEN. ---

Konferansen har som målsetting:

- fostre 1 studieleder i hvert lag
- om mulig gjøre gjennomføringa av studiene i laga lettere, samt legge opp en felles strategi på hvordan disse studiene skal gjennomføres.

Den kaderen som skal dra, må forberede seg ved å lese partiets veiledningsbok til studiene av Kapitalen som kommer ca. 15.febr. og RU - heftet i politisk økonomi. Det anbefales også sjølsagt å begynne å lese Kapitalen.

Dagsorden for konferansen:

1. Innledning på begreper og definisjoner i den politiske økonomien (les RU-heftet og 1.møte i studiesirkelen fra partiet)
2. Innledning v/Per Lund om verdibegrepet, abstrakt og konkret arbeid m.v. (les veiledningsboka)
3. Til gjennomføringa av studien i laga (hvordan vi sal gjøre dette for å få størst mulig utbytte, problemer, motsigelser osv.)

Konferansen vil, så langt råd er , bli gjennomført i seminarstil. Dette betyr at deltagerne må innstille seg på å være aktive, stille spørsmål osv.

Rent praktisk innebærer tidspunktet for konferansen, at laga ikke får begynt studiene før etter påske. Men dette betyr ikke at lagsmedlemmene må sitte med henda i fanget å vente. Det oppfordres på det sterkeste til å begynne å forberede så snart materialet kommer i sal. Studier av Kapitalen og forståelsen av den

politiske økonomien, er en nødvendighet for å analysere virkeligheta i dag og avsløre kapitalismen, noe som er en av våre viktigste oppgaver som kommunister.

Om propagandaen i NKS.

Sentralstyret i NKS har vedtatt å nedlegge "Hva må gjøres" i sin nåværende form. Avisa har blitt altfor dyr å produsere og blir ikke distribuert på en tilfredsstillende måte. Inntil videre vil vi prioritere å gjenreise studentsida i KK. Vi må bli flinkere til å selge KK og verve abonnenter. Det bør også legges større vekt på spredning av Materialisten og Røde Fane.

For at studentsida skal bli best mulig å dekke flest mulige felter av NKS sitt arbeid må dere være flinke å gi oss tips.

OM :VERVING & VERVE-METODER...

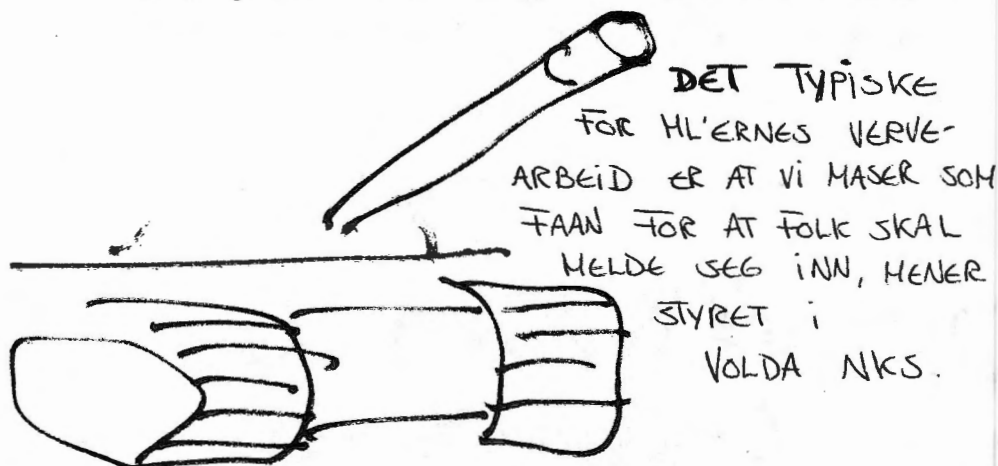
UTDRAG AV ET BREV FRA STYRET I VOLDA NKS TIL MEDLEMMENE.

"...Grunnen til at dette tas opp nå er at vi siden valgkampen helt har glemt vervinga. Ingen sirkler, bare en eller to som driver litt diskusjoner med folk om medlemsskap. Enten forandrer vi på dette, eller så får vi ikke flere medlemmer... Men for at dette skal gjøres på en riktig måte, vil eg si litt om korleis folk blir kommunister. (Tenk over hvordan du sjøl ble det) Poenget mitt er at dette er en langvarig prosess der du skal gjennom mange trinn. Tar vi utgangspunkt i en vanlig student så er det

første trinnet at han skal vekkes til politisk interesse og ta et grunnleggende standpunkt for venstresia. De fleste som har interesse for oss har kommet dit. Det andre trinnet er at han skal ta standpunkt til en rekke saker som gjør han i stand til å skille mellom gal og rett politikk: Linjer i interessekampen, synet på Sovjet, USA, imperialismen, krig, væpna revolusjon og sosialismen osv. De to siste er ofte en vanskelig kneik for mange. Til slutt kommer to trinn som gjerne løper parallelt, men som like fullt er to atskilte saker: han skal ta standpunkt til om AKP/NKS er nødvendige, og han skal ta standpunkt til sin egen rolle i kampen for revolusjonen (uforpliktende freelance eller forpliktende arbeid i NKS).

Alt dette høres forbanna sjølsagt ut, og det er det. Å bli kommunist er en langvarig prosess der du skal gjennom flere trinn, du kan ikke hoppe over et trinn. Det kan ta flere år, det kan ta få måneder.

Likemel glemmer vi dette. Det typiske for ml'ernes vervearbeid

er gjerne at enten så maser vi som faen for at folk skal gå gjennom alle trinn på en kveld, eller så satser vi på at folk finner veien uten at vi hjelper til. Et annet typisk trekk er at vi legger stor vekt på å få folk opp på første trinn ved hjelp av IK og propaganda (og så stikker SV av med stemmene...)

Men dette er ikke egna til å gå folk opp på de neste trinnene. Til det har vi to utmerkede metoder:

1. Sirkel. Det er det enkleste, beste og mest effektive måten å skolere folk i grunnleggende marxisme på.
2. Personlig vervearbeid. Dette er den eneste måten å løse de problemene som står igjen etter sirkelen, den eneste måten å få raddiser til å bli med i NKS.

Vi bør ha en plan for hver enkelt av våre sympatisører: hvor

langt er han kommet? Kva trinn har han igjen? Har personen tvil på omtrent alt, ja da er sirkelmetoden. Er han uenig i Sovjet-analysen, så diskuter Sovjet med han, lån han bøker om det osv. Er revolusjonen problemet, så diskuter det. I alle disse tilfellene har det ingen hensikt å mase om medlemsskap, for de har ikke kommet til det stadiet ennå. Metoden er altså et systematisk, tolmodig og langvarig arbeid for å få folk opp på stadig "høyere trinn" inntil en kan gå rett på sak og melde de inn.

Men metoden har en liten finesse som må nevnes: Rett nok har det ingen hensikt å mase om medlemsskap når folk har de og de motsigelsene. Men det er uhyre viktig å spørre folk om de vil være med i NKS f.eks. en gang i året, uten å da diskutere det. Det er to fordeler med det, den ene er at dette har en viss læringspsykologisk effekt. Når folk har tatt standpunkt til dette spørsmålet, vil de uvergerlig vurdere mange flere ting ut i fra det : I en debatt om fred vil de ikke bare vurdere standpunkta isolert, men også NKS' standpunkt ut i fra sitt eget forhold til NKS. Dette skjer ubevisst, og sjølsagt i forskjellig grad. Vi må altså plassere spørsmålet om medlemsskap i underbevisstheten til folk og la det ligge der og arbeide og godgjøre seg.

← IVRIG VERVER I
FERD MED Å TINNE
UT HVIKET TRINN
FOLK HAR KOMMET
OPP PÅ...

En annen viktig effekt av dette, (...) er at det svaret folk gir når de sier nei, gir oss mye viktig informasjon. Det vil si oss mye om feila våre, men viktigst: det vil fortelle oss nåkså godt kor personen det gjelder egentlig står. Det vil gi oss det nødvendige materialet for å kunne starte det systematiske arbeidet eg snakka om ovanfor. Syns du det er hardt å spørre folk direkte om medlemskap, kan du spørre: Kva syns du om NKS? Svaret blir omtrent det samme.

Følgende foreslås derfor: Sett deg ned og tenk over 2-3-4-5 av dine venner o.l. som du mener er mulige å få på sirkel eller få med i løpet av skoleåret. Sett av tid til å besøke de. Spør om de vil være med på sirkel og om de vil være med i NKS. Sier de ja til sirkel, så si straks fra til en i styret. Ut fra den begrunnelsen folk gir for ikke å bli med, start et langvarig, tolmodig og systematisk vervearbeid..."

KVINNE DEBATT :

8

Solfriddottir svarer

Siden så mange har sagt så mye om et lite innlegg jeg skreiv om kvinneundertrykking i NKS i høst skal jeg gi et kort svar. Innlegget var ment som en provokasjon, men mest av alt var det et uttrykk for en smule oppgitthet. Som leder av Oslo-distriktet var jeg i en særskilt klemte posisjon etter sommerleiren, jeg følte at jeg sto midt mellom to skyttergraver. Gutta på den ene sida var snurt og fornerma på „usaklige utkjør“ fra sommerleiren, mange gutter skjønnte ikke at problemet med jenteundertrykking i NKS var alvorlig, og mange jenter visst heller ikke åssen de skulle angripe problemet. Det er sant at flere jenter i NKS i Oslo har prøvd å ta opp dette problemet med de gutta det gjaldt uten å bli hørt. Det var også dette sommerleiren gjenspeilte.

Måten vi i Oslo har prøvd å løse dette problemet på, er å innkalle til møte for jenter hvor kvinneundertrykkinga i NKS blei diskutert. For mange jenter var dette et konstruktivt møte, nå gjenstår oppfølginga. Det er ganske betegnende for situasjonen at de som reagerte kraftigst på innlegget mitt, sjøl ikke har gjort noe for å rette på problemet, det er ikke Lu en, Kr en eller Mari som har gått i spissen for

DET ER
BETEGNENDE
FOR
SITUASJONEN
AT DE SOM
REAGERTE
KRAFTIGST
PÅ
INNLEGGET
MITT, SJØL
IKKE HAR
GJORT NOE
FOR Å RETTE
PÅ PROBLEMET.
MENER
SOLFRID-
DOTTIR ...

å ta en kamp på dette spørsmålet. Derimot har jeg sammen med mange andre jenter vært av dem som virkelig har prøvd å ta denne diskusjonen alvorlig, og ikke minst prøvd å løse opp i motsigelsene. At jeg har tråkka noen gutter på tærene er ikke mer enn rimelig, men dersom gutta nå viser vilje til å støtte jentene i sin kamp vil også konfrontasjonene bli litt mindre heftige.

Jeg er enig med Luvsen i at vi må rette oss utover og se på kvinneundertrykkinga ellers i samfunnet og sloss mot den. Men dette står ikke i motsetning til å føre en kvinnekamp innad. At jenter nå sloss for å bli hørt i interne sammenhenger, sloss for å bli flinke eksterne talsfolk for NKS sin politikk, er et framskritt for kvinnekampen og også for NKS. Det er vel ingen som ønsker seg en situasjon der jentene diskuterer kvinneundertrykking og kun engasjerer seg i den debatten eksternt, mens gutter tar seg av "storpolitikken". Men slik har situ-

DET ER VEL INGEN
SOM ØNSKER SEG EN
SITUASJON DER
JENTENE DISKUTERER
KVINNEUNDERTRYKKING
OG KUN ENGASJERER
SEG I DEN DEBATTEN
EKSTERNT, MEN
GUTTER TAR SEG AV
"STORPOLITIKKEN" ?
SPØR
SOLFRIDDOTTIR

asjonen i alt for stor grad vært i m-l-bøvegelsen. For å få en slutt på det må det bli en kvinnekamp også internt. Den dagen gutter - i samarbeid med jenter - f.eks. sloss for å vinne valgkampen i DNS (stå fram på talerstolen, skrive innlegg og veggaviser) så har vi kom^{me} langt. Det er dette jenter i Oslo sloss for i dag, da er det opp til gutta om de vil samarbeide og gi litt av sin erfaring og kunnskap til de jentene som sloss. Skal dette skje må jentene få litt tid - det tar tid å skrive et innlegg, å holde ei innledning - og da må kanskje gutter gjøre litt mer av det praktiske arbeidet, og kanskje si litt mindre i diskusjoner.

Vi skal nå etter all sannsynlighet drive valgkamp i DNS i Oslo, det blir da en glimrende anledning både for jenter til å lære seg å stå fram og skolere seg, og for gutter å hjelpe til sånn at dette blir mulig.

Uten kvinnekampen i høst hadde vi stått langt svakere. Nå har vi t.o.m. fått en kvinnelig NKS leder. Jeg kan også tilføye at Oslo-ledelsen vil være nøye med å trekke med både gutter og jenter i DNS-arbeidet.

Solfriiddottir alias Oslo-førkvinna

LNL

REFERAT

FRA EN KONFERANSE 3-5/12-82

NKS' LNL-konferanse, 3., 4. og 5. desember.

Konferansen ble avholdt til tross for at det lenge så ut som ingen utenom Oslo skulle komme. Folk fornektet seg ikke! Svarslippene som skulle vært sendt i god tid, kom aldri tilbake, men etter mye ringing og organisering i siste liten kom da endelig noen. Men jeg skulle ønske at flere hadde kommet. Syns vi det er viktig å utforme LNL politikk på et demokratisk vis, må vi gjøre noe for det sjøl!

Vi som møtte opp fikk anledning til å bli kjent med forholdene på andre skoler og andre måter å jobbe på. Utveksling av erfaringer og ideer er viktig på en slik konferanse og gir en vitamininnsprøytning for videre jobbing. Slik starta vi første dagen.

Lørdag tok vi opp de politiske skillelinjer mellom NKS' og Sos Front på idehistorisk grunnlag. Hvordan gir disse forskjeller i grunnsynseg utslag i praktisk politikk : eks - kampen mot nedskjæringer
fagkritisk arbeid
organisasjonsstrukturen
syntet på DUK modellen

Ei gruppe diskuterte fagkritikk:

- Hva er fagkritikk
- Hvordan har vi jobba med fagkritikk
- Hva ønsker vi med fagkritisk jobbing.

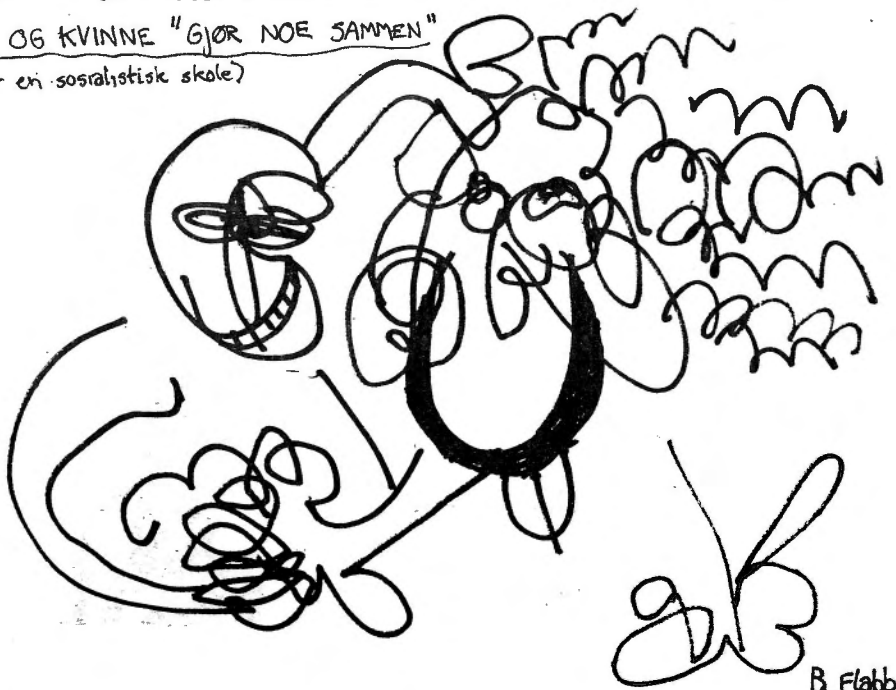
Vi kom fram til at fagkritikk har vært undervurdert i NKS. Sos-Front har sett på det som et mål i seg sjøl. For oss har det blitt et middel i vår ideologiske kamp for å avsløre statens klassekarakter, men også et mål i seg sjøl for å bedre vår studiesituasjon og få større utbytte av utdanninga. Vi må stille spørsmålet om hvorfor skolens innhold og mål er som de er, og se det i forhold til skolen som borgerskapets ideologiformidler.

Vi må oppprioritere fagkritikken for å imøtegå Sos Fronts rekruttering og strategi for fagkritisk arbeid. Tidligere erfaringer viser at det er lett å mobilisere intellektuelle på ideologisk kamp.

- Hvordan kan vi jobbe videre?
- Vi må utvikle taktikk i forhold til de reformene som innføres i skolen - eks. elevsentrerthet - gruppearbeid.
- Ikke henge oss opp i modeller, men klare å se de i sammenheng med de ressursene vi har. Ikke gå med på kobling av nedskjæring - endring av arbeidsformer.
- Gjøre undersøkelser på de forsøk som er gjort i Sovjet, Kina og Albania på å bygge sosialistisk skole.

MANN OG KVINNE "GJØR NOE SAMMEN"

(Bygger en sosialistisk skole)

Siste dagen tok vi opp vårt "evige" problem:

- Hvorfor dagskamp og hvordan forene dagskampen med kampen for sosialisme?
- Hvordan ønsker vi at LNL som vår interesseorganisasjon skal være?
og hvordan få LNL slik?

Den siste delen viet vi størst oppmerksomhet. Vi ønsker LNL skal være en kamporganisasjon som legger vekt på aktiviteten på grunnplanet, og slik fungerer ikke LNL idag. Dessuten må kampen i hovedsak rettes mot staten og ikke på de borgerlige ideene i hodet til folk. LNL sentralt legger også hovedvekten av sitt arbeid på parlamentarisk virksomhet (kontakt med departementet), istedenfor å virke som et koordinerende og politisk ledende organ som reiser til kamp på skolene.

Vi mener at det er viktig at NKSere og progressive uavhengige stiller til valg både lokalt og sentralt, for å prøve å endre politikken i radikal retning. Dette blir viktig foran landsmøtet. En annen ting vi bør gjøre, er å ta opp viktige saker på medlemsmøter som kan gjøre vedtak som kan sendes til LM. Slik kan vi sikre at viktige saker blir behandlet på LM.

Vi diskuterte også kollektivt medlemskap som et middel for å reise LNL som kamporganisasjon. Jeg skal ikke gå så mye inn på diskusjonen her, da egne innlegg kommer på den saken. Men vi har ikke blitt enige om hvordan vi skal stille oss til det på LM. Så det må vi diskutere videre og ta stilling til på neste konferanse. Vi ble enige om å diskutere den saken mere i lokallagene først. Et minus med konferansen var at Sagene dominerte. Men folkens, dere må møte opp!

FOLKENS ! Benytt dere av de anledningene som er til å få diskutert LNL saker spesielt, og kom med forslag på ting dere ønsker tatt opp på konferanser.

TIL SLUTT HÅPER VI AT FLEST MULIG MÖTES TIL FRAKSJONSMÖTE

FÖR LANDSMÖTET !

KVINNE M. BARN:

"far sent til
fraksjonsmöte"

- Samle erfaringer vi NKSere har gjort i arbeidet med fagkritikk og sende videre.
- Lage åpne møter f.eks. på lærerrollen.

Diskusjonen i plenum førte til at konferansen vedtok følgende:

- NKS' LNL-konferanse oppmøder NKS sentralt om å ta kontakt med Partiet og avholde et åpent møte om "Innholdet i lærerutdanninga, lærerrollen/førskolelærerrollen".

Den andre gruppa brukte dagen til å diskutere:

- Hvordan klare å kjempe mot Sos Fronts reformlinjer innad i LNL, og samtidig alliere oss med den til felles kamp mot staten?

Her har vi hatt store problemer, da Sos Front har sett det som viktigere å skvise ut NKSere av LNL, enn kampen mot staten. De har også lagt opp til markeringer istedenfor offensiv kamp.

Sos Front i AS og på Sagene har lagt stor vekt på personlige bekymmelser og beredte tilstedeværelse i konferansen for å sikre sin politikk. Derfor er det blitt en del av de mange diskusjoner som er blitt for å åpne diskusjoner. De gangene dette har vært gjort, har NKSere fått oppslutning om sin politikk. Dette viser at "Alternativet" ikke har noen konsolidert politikk utenom det å holde NKSere ute av ledende verv. Vi må fortsatt presse på for å få diskusjoner på sak; der er det muligheter for å sprekke "Alternativet". Det er og årsaken til Sos Fronts redsel for åpne diskusjoner. Folk kunne komme til å se at NKS' politikk på en del områder "faktisk" er bra.

Samtidig må vi også markere enheten der den finnes, ikke overlate de sakene det er enhet om til andre å ta opp. Da kan det lett virke som om vi bare er interessert i å splitte, mens det vi ønsker er at LNL skal føre en OK politikk.

Vi må også bli flinkere til å påvise statens klassekarakter og våre felles interesser i å kjempe mot statens utdanningspolitikk. Det er derfor vi har en interesseorganisasjon.

!!! Idag er det viktigere enn noensinne at lærerskolestudentene står samla mot raseringa av utdanninga vår, og vanskeligere framtidsforhold.

14 Hvordan jobbe med Kamp m. sosialisme som mål?

Dette er et klassisk problem for kommunister. Hvordan skal vi fremme politikken vår, uten å gjøre venstre øverslag eller drukne i fronten, som vi kanskje har en tendens til å gjøre i dag?

Slik som Sos.Fronten driver LNL blir organisasjonen jævlige sektersk. I prinsipp-programmet, vedtatt på Landsmøtet 1982, presenteres et livssyn og en ideologi som er temmelig likt SVs. Den politiske plattformen er så smal at man kan stille spørsmålet om LNL er en interesseorganisasjon for alle lærerstudenter.

Derfor må vi ikke falle i samme fella som Sos.Front, å gjøre lærerstudentenes interesseorganisasjon til en NKS-organisasjon. Vi må skille mellom NKS som organisasjon og LNL, dette har Sos.Fronten problemer med i dag.

For ikke å drukne i fronten, er det meget viktig at vi markerer vår særegne politikk overfor studentene på lærerskolen. I de konkrete forslagene vi kom fram til må dette skje utafor LNL: Innafor LNL kan vi godt stå litt på sidelinja, og satse på bra uavhengige folk som gjør en ærlig innsats.

Når det gjelder markedsføring av vår politikk, er det viktig at vi tar utgangspunkt i det nivået mange av (lærer)studentene er på i dag. Typisk for bl.a. 2 av lærestedene som var representert på konferansen, var at studentene ikke engang hadde hørt om NKS. På skolene i distriktene er ikke gjennomsnittsalderen så høy og mange har ikke opplevd 70-åra og studentepålegg.

Konkrete forslag:

- presentasjon av NKS i skoleavisa
- innlegg i skoleavisa
- veggaviser o.l. underskrevet med NKS
- offentlig talsmann som kontaktes av nye folk i forbindelse med studiesirkler osv.
- åpne møter (skolepolitiske saker og andre ting)

Diskusjonen tok som sagt utgangspunkt i lærerskoler som jeg tror er ganske typisk for mindre byer og steder i Norge. Det som kjennetegner disse er at NKS-folk er ganske aktive innafor LNL. Massene synes disse er reale og greie og har stor tillit til hva disse gjør. Lokallaget gjør mye bra og fatter mange bra vedtak.. Dette får aldri gjennomslag på

landsmøtet og lokallaget får ingen støtte fra LNL sentralt og føler seg ganske isolert og alene i en landsorganisasjon. Problemet er at de mange uavhengige LNL-medlemmene ikke skjønner hva som er årsak til dette spillet, og at de folka de stoler på og synes gjør noe i lokallaget er NKSere. Det er her vi må trå til og bli flinkere til å markedsføre og propagandere, drive ideologisk/teoretisk kamp.

Mina, Tromsø

forår LNL landsmt..

På IK-konferansen i høst diskuterte vi bl.a. lærerskolelagas forberedelser og frasjonens taktikk fram om Landsmøtet i mars. Jeg skal oppsummere noen av de viktigste spørsmåla som blei behandla, angående allianser og samarbeidet i LNL.

Det er to frasjoner i LNL; NKS m/nære sympere og "Alternativet". Litt om dette mystiske Alternativet Alternativet blei danna foran LM i 78 for å skvise ut den sittende NKS-ledelsen. Dette lyktes, og siden har Alternativet hatt et ganske utilnærmelig grep om LNL. Alternativ-fraksjonen hadde i 78 et felles mål: Å feie ut NKS fra Landsstyret. Politisk sprikte den i alle retninger, fra Sos. front/SV til Unge Venstre/Venstre. Plattformen for Alternativet er den samme idag som for 5 år sida: Å holde NKS'erne utafor alle til-litsverv, spesielt Landsstyret. I det berømte fraksjonsskrivet

fra ifjor uttrykkes det sånn: "Alternativet hadde sitt utspring og har fremdeles hovedtilknytning til Sos.front. Alternativet blir først og fremst dannet som en opposisjon til AKP-veldet innenfor LNL. I 1978 tok vi over ledelsen av organisasjonen og har siden sittet på den. Alternativet består av sos.frontere, liberalere og folk som ønsker å hindre at NKS'erne får ledelsen i organisasjonen. Ut fra denne sammensetningen er det klart at den politiske funksjonen blir oppdelt. På landsmøtet opptretr Alternativet samlet på markeringssaker. Utenom Landsmøtet er det stort sett

Sos.frontere (svakt sammensveiset) som fungerer sammen". (Alle understrekninger er mine).

Alternativet består altså ene og alene i et ønske om at NKS holder fingra fra fatet i LNL. Når det gjelder skole- og utdanningspolitikk spriker fraksjonen i alle retninger. Den politiske kursen blir staka ut av et fåtall sos. frontere i ledelsen i LNL, Alternativfraksjonen blir mobilisert foran hvert Landsmøte og fungerer som stemmekveg og "noddere" der.

I grunnplansaktiviteten på skolene blir ikke kommunsister motarbeidet i nevneverdig grad. Men når inn-satsen blir belønna med en viss tillit i medlemsmassen, og NKS'ere begynner å fungere ledende, samt å stille spørsmålstegn til den rådende LNL-ledelsen og politikken deres, møter de fleste en massiv motstand. Det er to metoder sos.fronten (Alternativet) bruker når de ser fare for at NKS kan få fotfeste på høyere nivåer og få innflytelse over politikken der. For det første gjør man alt for å unngå diskusjoner på saker som man veit at NKS er sterkt uenig i, og følge-

lig er skarpskodde på. Et par eksempler på dette: På Landsmøtet i fjor skulle Stortingsmelding 45 behandles grundig, iflg. vedtak fra Landsmøtet i 81. Her visste man at NKS hadde sterke og gode argumenter, og at mange var godt skolerte på saken. Landsmøte-behandlinga blei sånn: 20 min. innledning v/nåværende nestleder i LNL, 10 min. diskusjon og ikke noe vedtak. Begrunnelsen for dette var at meldinga i og med regjeringsskiftet var "politisk død".

På LNL-konferansen om student-sosiale saker sist høst skulle DUK-modellen behandles. Ledelsen presterer å sende ut forberedelsespapirer som var en rein hyllest til DUK-modellen, uten noen form for motargumenter og å invitere en kjent sos.fronter til å presentere den. Vi oppnådde å presse dem til også å invitere en like kjent NKS'er som motinnleder og mobiliserte en kraftig opposisjon på konferansen. Vi fikk sånn pressa gjennom et vedtak og en behandlingsprosedyre som gikk ut på at alle lokallaga skulle komme med innstillinger før nyttår og at det skulle trykkes et hefte til alle LNL-medlemmer der begge syn blei presentert. Denne behandlinga har blitt systematisk trenert: Heftet kom 2 mndr. for seint i 10 eks. til hvert lokallag, og oppfordringa til lokallaga om å uttale seg kom 2 uker før fristen.

Den andre metoden Sos.fronten bruker er en systematisk hets-kampanje mot NKS'ere i LNL.

Denne kommer fram på alle plan, bl.a. på landsstyremøter. Hetsen presenteres gjerne som "en historisk kjensgjerning", utfra de feila NKS gjorde den gangen de hadde makta i LNL, noe som sjølsagt er vanskelig å møte pga. at de fleste av oss ikke har første-hånds kjennskap til politikken før 1978.

Denne hetsen har vi sett oss nødt til å imøtegå, noe som sjølsagt koster oss mye tid og krefter som går på bekostning av å diskutere utdanningspolitikk innad i fronten. Hets-kampansjen får altså den bïeffekten at vi får enda mindre sjansen til å vinne oppslutning for vårt syn i LNL.

Jeg skal oppsummere åssen jeg mener vi bør møte denne taktikken til Alternativet, spesielt foran Landsmøtet. Dette gjenspeiler også hva IK-konferansen kom fram til i høst.

Vi må sjølsagt føre en kamp for å slå tilbake den verste hetsen. Men utfra det forsøket på analyse av Alternativ-fraksjonen i LNL jeg har gjengitt, er det naturlig å prøve å splitte fraksjonen på politiske saker ut fra at den politisk er svært lite enhetlig (plattforma er jo å holde NKS utafor). Det har vist seg at hvis vi greier å få fram politikken vår på viktige saker og stille

motsigelsene til Sos.fronten skarpt nok, kan vi sprekke den tilsynelatende enheten i Alternativet. Et godt eksempel på dette er nettopp studiefinansieringa og DUK-modellen, hvor vår linje har fått støtte langt inn i Alternativ-fraksjonen og sympatis rene deres.

Denne diskusjonen må vi presse gjennom ved konkrete vedtak og forslag fra lokallaga. Lokallaga må ta initiativet overfor Landsmøtet og ikke overlate til Sos.fronterne og Landsstyret å legge premissene for hva som skal diskuteres. På denne måten må vi prøve å skape en breiere front på enkeltsaker, enn bare NKS'ere. Sånne enkeltsaker prøvde vi å delegere til en viss grad ut til hvert lag på IK-konferansen, pluss sjølsagt å jobbe for å få mange NKS'ere og uavhengige som delegater.

Den saken Sos.fronten sannsynligvis kommer til å kjøre fram for å samle Alternativet er fredsarbeidet, bl.a. engasjementet i organisasjonen "Lærere for fred".

Alt taler for at vi ikke bør gjøre denne saken til noen "hjertesak", for ikke å skjerpe frontlinjene ytterligere på Landsmøtet, i en sak det er grunn til å tru at Alternativet er ganske konsolidert.

Nettopp dette siste trur jeg er spesielt viktig i den situa-

sjonen vi er i. Vi bør ikke lage konfrontasjoner for konfrontasjonens skyld, men heller markere enhet der det er grunnlag for det. Konfrontasjonene må komme på saker der hvor det er grunnlag for å sprekkje Alternativet.

Hvilke ambisjoner bør vi ha i forbindelse med valget? Jeg trur at tida er inne for en satsing der vi stiller oss høye mål og ikke godtar noen mellom-løsning, f.eks. som i år hvor vi har én representant i Landsstyret, som har gjort en kjempebra jobb, men har blitt overlessa av oppgaver. Jeg mener vi bør markere at vi er villige til å ta ansvar for

organisasjonen på et høyt nivå og stille forslag til NKS'ere og progressive uavhengige til leder/nestleder, AU-medlemmer og distriktsansvarlige, uten å gå inn for å få noe flertall i Landsstyret. Dette bør være det primære målet, sekundært mener jeg vi bør nøye oss med en vararepresentant til AU, for å få mest mulig informasjon der tingene skjer, nemlig på kontoret på Tøyen, uten at vedkommende skal måtte bli overlessa med oppgaver.

Vi må satse, men det krever skikkelige og offensive forberedelser.

Rune

FOR KOLLEKTIV INNMELDING.

I. Vi må ta utgangspunkt i virkelighetene når vi legger opp politikken vår.

a) Staten forsøker idag å løse krisa innenfor økonomien ved å beskjeere ikkeproduktive ledd, ved å stramme inn statsbudsjettene. Dette rammer helse- og sosialsektoren. Store deler av skolesektoren opplever harde sparetiltak og forsøk på omlegging av utdanningen.

Situasjonen for lærerutdanningen er likevel spesiell. Av et totalt tall på 1392 ansatte lærere i Vestfold 81/82, ble det høsten 1982 utlyst 276 stillinger (hel og delposter). Av disse ble 154 besatt ved intern forflytting, dvs. av lærere med fortrinnsrett. Det reelle antall er m.a.o. bare 122 ledige stillinger.

På landsbasis vet vi at det er ca. 11.000 lærere som har arbeid utenfor skolesektoren (eller er arbeidsledige). Dette tallet er sterkt stigende. For riktignok er det fortsatt lærermangel i utkantstrøk og i nordfylkene, men undersøkelser ved Eik Lærerhøgskole viser at hele 55% av kvinnene ikke kan eller vil flytte. Reduksjonen i bevilgningene til Lærerhøgskolene er derfor ikke tilfeldig. Høsten 1984 blir det tatt opp bare 2 nye klasser ved allmennlærerlinja ved Eik. Dette som følge av Rundskriv høsten '82 fra departementet.

Idag er det rundt 30 lærerhøgskoler i landet. Reduksjoner i bevilgningene vil innen få år redusere dette tallet kraftig, eller skolene vil bli omdannet til distriktshøgskoler. Denne prosessen skjer idag svært raskt. Allerede nå er Eik Lærerhøgskole avhengig av samarbeide med Folkeuniversitetet (gr.fag i sos.ped og sosiologi) samarbeide med voksenopplæringen innenfor matematikk (data) osv. for å kunne opprettholde administrasjonen og det pedagogiske tilbudet ved skolen. Dette er den ytre virkeligheten.

b) Idag står lærerstudentene dårlig rustet for å møte denne situasjonen. Lærere, administrasjonen og elever har felles interesser overfor staten, elevene står svakt organisasjonsmessig. Av de rundt 30 skolene, utgjør LNL en kraft bare på en 5-6 skoler konsentrert rundt Oslo, Bergen, Trondheim og Oslo. Situasjonen på Eik er typisk for over 20 skoler i landet ! Rundt 100 av 450 organiserte, 4-5 aktive i LNL arbeid. Studentråd sammen med lærere og administrasjon vedtar protest etter protest mot nedskjæringene - men har liten kraft så lenge skolene står isolert. Elevene trenger en sentral organisasjon for å oppnå slagkraft .

Idag står skolene splittet, hver skole forsøker på ulike måter å redde seg selv. Vi trenger felles organisering raskt. Dette er den indre virkeligheten.

II. Modell for tilknytning til LNL.

Utifra dette har vi satt opp et forslag for nærmere tilknytning mellom studentråd på skolen og Lærerskoleelevenes sentralorganisasjon (LNL) . Dette innebærer i korte trekk:

1. Kollektiv innmelding i LNL fra høsten 1983. Kontingent betales samtidig med semesteravgift. Enkeltelever har anledning til å melde seg ut. Kontingenten betales da tilbake.
2. Studentråd velges som idag bestående av tillitsrepresentantene fra de enkelte klasser. Fagutvalgene får samme funksjon og velges som idag.
3. Styret i studentråd og representanter til høyskoleråd velges som idag ved urnevalg. Studentrådsstyret utvides med 3 medlemmer (5+3) Disse velges på medlemsmøte i LNL.

4. Hovedendringene består i:

- a. Kollektiv innmeldinger i LNL
- b. Styret i studentråd får i oppgave å ta seg av forbindelsen med LNL og de andre lærerhøgskolene.

III. NKS sin politikk fungerer i dag som en bremse for kollektiv organisering. Den bygger på idealistiske oppfatninger fordi vi ikke ser student virkeligheten. Protestene mot staten rundt om på skolene mangler et hode. Derfor får vi i dag (og framover) en rekke enkeltstående, spontane aksjoner.

Før Eik NKS

Christian.

Nei til kollektiv

LNL'erne i NKS avholdt i høst en konferanse om IK-arbeid. På konferansen kom spørsmålet om kollektiv kontra individuelt medlemsskap i LNL opp. Jeg trudde i utgangspunktet at dette ikke var noe problem. At skille mellom individuelt og kollektivt medlemskap var et skille mellom oss og Sos.front. Og at NKS gikk inn for individuelt medlemskap. Det viste seg altså at dette ikke var riktig.

Fordeler med individuelt medlemsskap.

Fordelen med individuelt medlemskap er at folk må ta et standpunkt for å melde seg inn. LNL må vise hvordan politikk de har når de hver høst skal verve medlemmer på de enkelte skoler. LNL sentralt må ha en politikk som studentene kan samle seg om. Dette ser jeg på som svært viktig med den ledelsen vi har i LNL i dag. Hvis det blir kollektiv innmelding, kan LNL sentralt drive med ennå mere lysskyvirksomhet enn det de tør idag (jfr. innlegget til Rune). Jeg trur også at aktiviteten kan holdes bedre opp ved individuelt medlemskap. Vi må jobbe for at organisasjonsbevisstheten blir høyna hos den enkelte student.

Ulemper med individuelt medlemsskap.

Ulempen med å ha individuelt medlemskap er at det er altfor få som er organisert. Når vi sloss for å få gjennom saker, har vi altfor få studenter i ryggen.

Fordeler med kollektivt medlemsskap.

Vi vil få mange flere studenter organisert, men hva hjelper det hvis de ikke har høyna organisasjonsbevisstheten sin?

Ulemper med kollektivt medlemsskap.

Hvis en har kollektivt medlemskap vil den enkelte student bli automatisk innmeldt når hun begynner på skolen. Hun behøver ikke få noe kjennskap til LNL. Hvordan LNL er oppbygd, hvordan LNL jobber, hvilken plattform LNL har. (Jfr. NSU). Den enkelte student må ta et aktivt standpunkt når hun melder seg ut. Dette blir på samme måten som når en blir døpt. Noen melder deg inn i Statskirken og så må du, når du blir gammel nok, ta et aktivt standpunkt for å melde deg ut. Dette synes jeg er ganske bakvendt.

Konklusjon

Jeg ser en del flere fordeler med kollektivt medlemskap enn det jeg har skissert ovenfor. Men LNL i dag er en sos.frontdominert organisasjon. Ledelsen står på

ei linje som går ut på å gå rundt i departementet å snakke med byråkratene. De trur at bare de klare å finne på lure nok forslag, så blir byråkratene med på det. De ønsker å ha en solid medlemsmasse i ryggen, som de kan slå i bordet med.

Denne ledelsen ønsker ikke aktivitet blant medlemmene, det er ikke nødvendig. Vi har klare eksempler på det. Med en gang medlemsmassen blir litt aktive, begynner de også å se litt kritisk på ledelsen i LNL og det liker de sjølsagt ikke.

Jeg trur ikke det viktigste er at absolutt alle er medlemmer av LNL, men at de som er medlemmer er aktive, og at ledelsen står på ei kamplinje. Jeg har ikke så stor tru på staten, at jeg trur de gidder å høre på oss når vi snakker. Vi må opp på barikadene og sloss.

Hvordan få opp organisasjonsbevisstheten hos studentene?

Nå i disse harde nedskjæringenes dager, er det mye vi studenter har å kjempe i mot. Staten legger ned studieplasser for oss, de legger ned skoler og de skjærer ned på bevilgningene. Dette er noe vi må ta tak i å jobbe med på den enkelte skole. Dette er noe vi kan samle studentene om, dette angår oss nå, og i framtidig yrke. Hvis vi jobber aktivt innafor LNL med dette vil kanskje folk se at LNL gjør noe, og at det er riktig å være organisert og viktig å stå sammen.

Jeg trur at hvis vi får samla folk om en sak og jobba med det, vil kanskje noen høyne organisasjonsbevisstheten sin.

Å høyne organisasjonsbevisstheten hos studentene er ingen lett jobb, men vi må starte.

Aktivitet

Det vil alltid være noen som er mere aktive enn andre i en organisasjon. Jeg ser ikke på det som noe mål at alle skal bli like, men at alle deltar litt. Slik det er nå, i alle fall på vår skole, er det noen ytterst få som er aktive, mens vi har en relativt stor medlemsmasse. Poenget mitt er at jeg ikke trur dette kan løses ved kollektiv innmelding, jeg er redd at det blir tvert i mot.

Til slutt...

Jeg mener NKS skal gå inn for individuelt medlemsskap, men det kan være rom for at noen skoler prøver kollektivt medlemsskap, for å se hvordan det virker.

Om vi skal gå inn for kollektivt medlemsskap når ledelsen i LNL blir bredt sammensatt, har jeg ikke tatt noe klart standpunkt til. Men jeg tviler på at organisasjonsbevisstheten hos studenter flest er på topp da heller. Det ser jeg på som de viktigste.

Kanskje jeg går inn for kollektivt medlemsskap etter revolusjonen!?

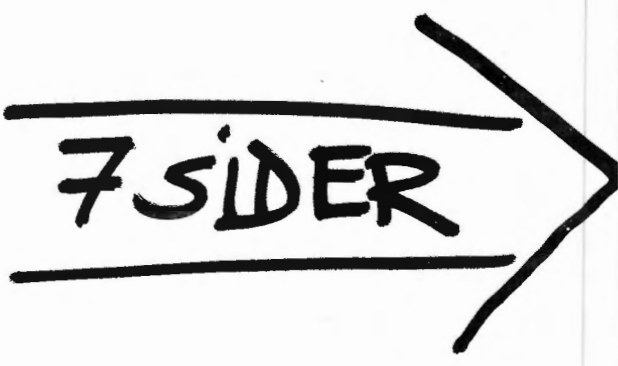
Ingrid

BERETNING ⁽²²⁾

NKS har avholdt sitt 4. landsmöte.

Debatten på møtet dreide seg om beretninga for siste perioden, jentenes stilling i NKS, forsvarspolitikkk og handlingsprogrammet.

Vi trykker her vedtaka fra landsmötet. Når det gjelder handlingsprogrammet var det ikke mulig å vedta dette endelig på mötet. LM gikk i stedet inn for en del retningslinjer som skulle ligge til grunn for at SS kunne utarbeide et konkret forslag. Vi vil derfor komme tilbake til handlingsprogrammet senere.

LES
HER 7 SIDER

LM mener beretninga i hovedsak er dekkende for perioden, at den tar opp de vesentlige problemene og reiser de viktigste spørsmålene. LM er derfor uenig med dem som ønsker å forkaste beretninga og skrive en ny. Likevel har debatten rundt beretninga vidt at en del saker er for dårlig behandla. Dette er et uttrykk for at disse spørsmålene ikke har vært skikkelig forstått av sentralstyret og AU.

Det er påpekt at flere diskusjoner som sentralen har sendt ut i organisasjonen ikke er oppsummert av ledelsen. Likedan at en del kampanjer, f.eks. Afghanistanuka og KK-arbeidet ikke er oppsummert etterpå. Medlemmene har heller ikke fått vite hvordan kampanjene har gått. NKS/AU mener at disse feila har bidratt til å svekke både demokratiet og sentralismen i NKS. Når vi ikke oppsummerer obligatoriske diskusjoner gir dette inntrykk av at medlemmenes mening om spørsmålet er likegyldig. Dette svekker naturligvis medlemmenes mulighet til å kunne virke inn på politikken, og det svekker sentralismen ved at organisasjonens ressurser ikke blir utnyttet til å utvikle en bedre politikk enn det ledelsen kan pønse ut på egenhånd. At dette problemet ikke er tatt opp i beretninga understreker at det ligger ideologiske feil bak.

LM vil likevel avgrense seg mot en del påstander og linjer som er fremma i denne diskusjonen. Det er ikke riktig at ledelsen ikke har oppsummert utviklinga og debatten i NKS, tvrtimot har f.eks. alle plandokumentene basert seg på relativt omfattende oppsummeringer av situasjonen i forbundet.

Det er dessuten ultrademokratiske overslag i kritikken. Disse oppfatter NKS som skadelige. Overslagene har vist seg i diskusjonen om ledelsens prinsipielle rolle og i diskusjonen om masselinja i NKS. Vi er enig i at en forutsetning for å kunne fungere som en kommunistisk ledelse er at ledelsen evner å "lytte til massene" å systematisere deres erfaringer for dermed å legge grunnlaget for en mer framskreden kommunistisk politikk. Men samtidig må vi slå fast at en kommunistisk ledelse villig svikte sin oppgave dersom den ikke fortløpende kan ta politiske avgjørelser og utvikle linjer uten at dette sendes ut til høring eller demokratisk behandling i organisasjonen. I 4. Mai er det forfekta standpunkt som vil gjøre det å "lytte til massene" til en slags "de vises sten" for NKS i dag. Rent bortsett

fra at dette er prinsipielt feilaktig, er det er det også svært ensidig analyse av den nåværende situasjonen i NKS. Like ensidig er synspunkt som vil gjøre "byråkratisk arbeidsstil" til et hovedproblemm for NKS i dag.

LM støtter den kritikken som rettes mot manglende kaderfostring i forbundet, og at dette særlig rammer jenter. Ettersom NKS har en gjennomsnittlig turn-over på 20-25%, vil rask fostring av nye ledere være helt avgjørende for NKS'eksistens. Dette har den sittende ledelsen ikke forstått godt nok. Det er jobba altfor lite systematisk med sikte på å fostre nye ledere, særlig nye kvinnelige ledere. Det er en alvorlig svakhet ved beretninga at den ikke tar opp dette.

Det er også retta kritikk mot at beretninga undervurderer byråkratiske avvik i organisasjonen. AU er enig at dette burde vært grundigere behandlet i beretninga, men vi er uenige med dem som vil gjøre dette til hovedproblemmet for NKS i dag.

Det sentrale problemet for den norske kommunistiske rørsle er å utvikle ein revolusjonær strategi for et høgt utvikla industriland. Vi må arbeide systematisk for å anvende den marxist-leninistiske læra på våre særlige forhold. Dette stiller store krav til oss kommunister. For det første stiller det krav til våre kunnskaper om den norske røyndomen og den marxistiske teorien, ikkje minst innsikt i marxistisk politisk økonomi. For det andre stiller dette krav til oss som klassekjemparar, ikkje minst viktig for oss er det å reise kamp mot sosialdemokratisk ideologi og politikken.

I tida framover vil det vere av særlig stor betydning for det revolusjonære studentarbeidet å intensivere arbeidet med å bygge NKS organisatorisk og politisk. Nyrekrutteringa til forbundet må i tida framover vere ei særlig viktig oppgave. I beretningsdiskusjonen har vi lagt et bra grunnlag for det vidare arbeidet med dette.

Vi mener det er nødvendig å advare mot to tendensar. For det første mot ei undervurdering og forenkling av de problemene vi står overfor. I beretningsdiskusjonen har noen kamerater villet gjøre problemene med internt byråkrati og mangel på masselinje til hovedproblemm for NKS. For det andre vil vi markere oss mot tendensar til svartmaling av situasjonen. Vi må slå fast at den kommunistiske rørsle står samla om de grunnleggende prinsippene. Det er

flre enn noen gang som innser faren for krig og som skjønner at det kapitalistiske systemet ikke kan løse den kapitalistiske krise. Samtidig med at borgerskapet stadig oftere og mer høyrrøsta kommer med nekrologer over AKP og den revolusjonære marxismen, så ser vi at virkeligheten bekrefter riktigheten av marxismen.

I tillegg ble følgende uttalelser om beretninga vedtatt:

+ Landsmøtet vil framheve viktigheten av at NKS i tida framover prioritere opp studier og utvikling av analyser og strategi for styrting av kapitalismen, gjennombygging av revolusjonen og bygging av sosialismen. Dette må skje i nær tilknytning til ekstern ideologisk kamp på klassekampens forskjellige frontavsnitt på lærestedene.

+ Sentralstyrets oppsummering av utviklinga i Tromsø slik den kommer fram i beretninga, er mangelfull og dels feilaktig, og den kan følgende ikke vedtas. Alt fra s. 20.

"Utviklinga i Tromsø..." til pkt.5 "Skolering og studiearbeid" midt på s. 22 går ut, og i stedet kommer dette:

1) Utmeldingene i Tromsø var svært beklagelige og representerer et stort tilbakesteg for NKS i Tromsø, både politisk og organisatorisk.

Striden som kulminerte med utmeldingene var en strid om politiske linjer, og den hadde sin bakgrunn hovedsaklig i forberedelsene og gjennomføringa av AKP sitt landsmøte jula 1980.

Det var særlig spørsmålet om partiets særstilling under sosialismen og det indre demokratiet i ml-rørsla som var viktig i Tromsø. NKS i Tromsø gikk inn for programkomiteens opprinnelige framlegg til partilandsmøtet om partiets særstilling, og de heldt fast på det standpunktet etter landsmøtet.

2) Partiet i byen kritiseres for over lang tid å ha jobba dårlig med NKS. Arbeidet var for lågt prioritert, og var dels drevet feilaktig.

Vi vil særlig understreke den manglende mobiliseringa av medlemsmassen i NKS- i for stor grad var arbeidet bare møter mellom partiledelsen og NKS ledelsen, og i den spesielle situasjonen som da rådde grunnen i NKS, var dette uheldig.

3) Partiet gjorde ingen prinsippielle feil i forbindelse med disse kampene, og det er feilaktig å påstå at partiets handlemåte var brudd på den demokratiske sentralismen.

- 4) NKS sitt sentralstyre må kritiseres for dårlig arbeid iverfor NKS/Tromsø, både før og etter bruddet. På noen måter har vi opplevd sentralstyre som udugelig i forhold til den politiske kampen vi har hatt - dette har bl.a. vist seg gjennom flere ganger å avlyse avtalt besøk.
- 5) Det må slås fast at de tre som ble trukket tilbake fra tillitsverv i NKS/Tromsø, med rette kan kritiseres for alvorlige forhold. Dette er en kritikk som også rammer flere som var med i NKS på denne tida, og kritikken består bl.a. i:
 - elendig ledelse av organisasjonen
 - ikke informert partiet i TØ og NKS sitt sentralstyre om arbeidet .
 - ikke satt ut i livet vedtak fra eget årsmøte.
 - en praksis som har skadet NKS Og partiet på flere måter
 - LM slutter seg til Bergens kritikk av den dåverend Tromsø-leiingas høgrefeil i synet på den kommunistiske organisasjonen.

+

- 1) Beretninga gjør rett i å bruke mye plass på hendelsen i Bergen og Tromsø. Dette har vært viktige "jordskjelv som har satt sitt preg på l-m-prioden.
- 2) Landsmøtet er enige i formuleringene som trekker opp skillelinjene mellom NKS som kommunistisk organisasjon og en frontorganisasjon. Landsmøtet mener de utmeldte i Bergen undervurderte dette spørsmålet og stod for høyrefeil i synet på NKS sitt grunnlag.
- 3) Landsmøte mener beretninga ikke gir en dekkende beskrivelse av utmeldingene. Beretninga kritiserer de utmeldte som en samlet blokk. Analysen må være at det fantes åpne høyrestrømninger sammen sammen med mer positive, men frustrerte folk.
- 4) Et moment som er en viktig del av oppsummeringen av utmeldingene i Bergen, men som ikke er tatt med i beretninga, er kritikken som ble reist mot behandlingsmåten. Det var kritikkverdig at det ikke ble organisert diskusjoner i NKS om de viktigste sakene i partiets landsmøteforberedelser. Dette svekket kontakten mellom NKS og partiet. Likeledes var det ille at det i Bergen ikke ble holdt diskusjoner der medlemmene fikk vere med etter at motsetningene i DS dukket fram.

5) Dette er riktig, men det er også viktig å påpeke at en grunn til at flere bra folk har meldt seg ut er at motsigelsene i sosialismedebatten har vært dårlig stilt at studier og diskusjoner om utvikling og fornying av det teoretiske grunnlaget vårt har manglet ledelse og initiativ.

+ NKS sitt tilhøve til Distrikthøgskolane sin interesse-organisasjon har i siste landsmøteperiode vore bedrøvelig. Få eller inge initiativ har vore tatt. Særlig var NKS si rolle i forbindelse med DHL-landsmøte 1982 svært kritikkverdigg. Mangel på linjer og det totale fraværet av fraksjonsmøter, gjorde at NKS sin innflytelse vart minimal, trass i at antall NKS-arar var avært stort. Dette er alvorlig både overfor NKS - medlemmene på DH.skulane, og vår innflytelse i DHL, men og med tanke på at NKS gjennom DHL kunne hatt gode muligheter til å styrke sin posisjon i DUK. Landsmøte meiner at sentralen må ta hovudansvaret for denne mangel på koordinering og initiativ.

+ Vi vil kritisere at beretninga ikke har behandla kvinneundertrykkinga i bevegelsen og den kamp mot detta som har pågått flere steder i landet i hele landsmøteperioden.

Vi oppfatter dette som et uttrykk for manglende forståelse for viktigheten av å drive kamp mot kvinneundertrykking også innad i NKS.

Sentralstyret burde ha oppsummert de diskusjonene som har gått og de konkrete tiltak som har blitt satt i verk i lokallagene og på distriktsnivå.

+ Landsmøte vil framheve viktigheten av at NKS i tida framover prioriterer opp studier og utvikling av analyser og strategi for styrtinga av kapitalismen, gjennomføringa av revolusjonen og bygging av sosialismen. Dette må skje i nær tilknytning til ekstern ideologisk kamp på klassekampens forskjellige frontavsnitt på lærestedene.

+ Beretninga burde ha inneholdt ei vurdering av situasjonen også andre steder i landet f. eks. Trøndelag. Dette fordi Trøndelag ikke har hatt liknende rystelser som organisasjonen i Bergen og Tromsø. Beretninga burde pekt på en del mulige årsaker til at høyreavviket ikke fikk så negative utslag enkelte steder, og sendt disse ut til diskusjon, slik at NKS kunne lært noe også av dette.

Vi vil peke på følgende: I Trøndelag NKS har kampen mot

høyre vært ført aktivt på de siste tre årsmøtene, i ledelsen og tildels i laga. Dette kombinert med et solid grep om organisasjonsarbeidet har vært en viktig årsak til at høyre ikke fikk utvikle seg i slikt omfang i Trøndelag som f. eks. Bergen og Tromsø.

+ I desember 1980 gjorde Politisk utvalg i sentralstyret vedtak om at det stod et systematisk høyreavvik i NKS. Dette vedtaket har det gjentatte ganger seinare vorte henvist til m.a. i beretninga utan nokon form for sjølvkritikk på deler av vedtaket.

I vedtaket vert synspunkta i sosialismedebatten, som står for ulike varianter av "parlamentarisk sosialisme", framheva som eit av dei klaraste uttrykka for høyreavviket.

Dette må oppfattas som eit av dei viktigaste kriteria for å komme oss ut av krisa i det politiske arbeidet, og å få framgang, er å nedkjempe det eine synet i sosialismedebatten.

Ettersom det bevisseleg ikkje er slik at dei laga som har hatt framgang har hatt rett syn i sosialismedebatten, og dei laga som har hatt tilbakegang har hatt "feil" syn i sosialismedebatten, kan ikkje ulike syn i sosialismedebatten vere svært viktig for framgang eller tilbakegang.

Denne delen av PUs vedtak fører derfor for det første kampanjen mot høyreavviket på avveier. Søkelyset vert retta feil stad. For det andre står vedtaket i motstrid til å få ein god sosialismedebatt. Det er umulig å ha ein open sosialismedebatt, der resultatet ikkje er fastsett på førehand, når det eine synet i debatten i utgangspunktet vert stempla som eit viktig problem og hinder for framgangen.

LM er ikkje mot at sentralen går ut med sitt syn i debatter i NKS, men å blande det saman med avvikskampanjer retta mot feil i det politiske arbeidet, slik det har vorte gjort her, var uheldig.

+ Det helt sentrale problemet som vil avvgrjøre m-l-bevegelsens framtid er om vi klarer å løse oppgaven med å utvikle en analyse av den norske og internasjonale kapitalismen, og utvikle en teori og strategi for å erstatte kapitalismen med sosialismen.

Mangel på sentralisme, initiativ og ledelse av de grunnleggende politiske studiene og debattene har gjort det vanskelig å bekjempe høyrefeila. Det oppstår lett likegyldighet og frustrasjon når det mangler initiativ for å drive fram de mest viktige diskusjonene.

+ Det er en viktig mangel ved beretninga at den ikke tar opp særegent avvika fra kommunistiske organisasjonsprinsipper som har fått eksistere i NKS. Riktignok har brudd på kommunistiske organisasjonsprinsipper blitt oppsummert som en av de viktigste konsekvenser av høyreavviket/det ideologiske avviket som beretninga kritiserer. Men dette er utilstrekkelig og kan fungere som et hinder for at avviket på spørsmålet om organisasjonsprinsipper blir korrigert særegent.

Feila viser seg på en rekke områder som manglende respekt for planer og vedtak, mangel på langsiktig planlegging, manglende oppsummeringer, brudd på møteplikt, uklar eller manglende ansvarsfordeling, lite bruk av kritikk og manglende oppfølging av kritikken, diffuse krav til medlemskap i organisasjonen. I det hele tatt organisatorisk linje prega av amatørisme.

Det faktum at det har vist seg mulig å opprettholde det organisatorisk-politiske nivå i deler av NKS på tross av høyre og ideologiske svakheter viser at dette er fullt mulig hvis det eksisterer ei bevisst linje på spørsmålet og ledelsen står vakt om organisasjonsprinsippene.

Kritikken må ikke minst rette seg mot ledelse og SS som ikke har forstått sitt ansvar og nødvendigheten av å kjempe for å opprettholde og gjenreise kommunistiske organisasjonsprinsipper.

FRED ELLER SAMLIV

(Hva skal du gjøre når valget er diff?)

2 VEDTAK FRA NKS'
4. DE LANDSMØTE

KEPTAK OM JENTEBATTEN I NKS 31

Jentebatten i organisasjonen i høst har vist at spørsmålet om jentenes stilling i NKS oppfattes som et stort problem av mange jenter. Sjøl om debatten i 4. mai i første rekke har dreid seg om forholda i Oslo har denne diskusjonen vært oppe i en rekke andre lag i organisasjonen. Først og fremst i Trøndelag, Bergen og Volda, men også andre steder. Dette viser at NKS må ta problemet alvorlig, gjøre undersøkelser og treffe konkrete tiltak for å styrke jentenes stilling.

Arsaler til jenteopprøret har bl. a. vært:

- at det i lengre tid har eksistert ei arbeidsdeling i NKS. Sjøl om jenter velges til verv på alle nivå har det vært en klar tendens til at gutta er teoretikere og jentene har utført det praktiske arbeidet.
- jentene har blitt usynliggjort i diskusjoner. Gutta viser til innlegg andre gutter har hatt og overser jentenes standpunkter.
- en intern diskusjonsstil med DNS/polemikk og almenne innlegg har virket undertrykkende på nye og usikre medlemmer og derfor spesielt på jenter.
- jenter som gjemtatte ganger har reist kritikk på disse forholda har ikke blitt tatt alvorlig.

Jentebatten har vært en viktig og positiv debatt som har bevistgjort mange, både gutter og jenter på sin egen funksjon i NKS og sitt forhold til andre kamerater.

Men det har også vært reist påstander som ikke gir uttrykk for et korrekt bilde av situasjonen i forbundet i dag. Et eksempel er at det er blitt hevda at det foregår ei bevist jenteundertrykking i organisasjonen. Landsmøtet deler ikke dette synet.

I jenteopprøret i NKS har det blitt retta en del kritikk mot ledende kamerater. Kun et svært lite mindretall av NKS' medlemmer ser det som undertrykkende i seg sjøl at noen er eksterne talsfolk. Denne kritikken er derfor ikke en kritikk av den kommunistiske ledelsen, men en kritikk av måten en del ledende kamerater har stått fram på.

Fordi organisasjonen ikke har hatt en metodisk kaderfostring og fordi det har eksistert ei gal linje for metoder for ledelse har en del folk stått fram og markert seg sjøl og politikken uten å bli stilt krav til å mobilisere og utvikle andre til å kunne gjøre det samme.

Men bildet er ikke ensidig negativt. Mange jenter har utvikla seg gjennom jobbinga i NKS. Jenter har innehatt mange verv både eksternt og internt, noe som bl.a. har blitt dokumentert i innlegg i 4. mai. Det er all grunn til å tru at jenter har større utviklingsmuligheter i NKS enn utafør. Men det kan slås fast at gutta dominerer det indre livet og at det er et problem for jenter å bli hørt.

Som en revolusjonær organisasjon kan vi ikke godta et sånt forhold fordi om vi lever i et borgerlig samfunn. Vi må uopphørlig slåss mot all ideologi som fungerer undertrykkende på medlemmene og hindrer enhet og styrke i organisasjonen. Det er pekt på to hovedpunkter i denne debatten: Spørsmålet om fostring av medlemmene og spørsmålet om kritikk og sjølkritikk.

Kaderfostringa har vært høyst mangelfull i NKS' politikk. Dette har i særlig grad ramma jentene. Det blir ei viktig oppgave for det nye sentralstyret å diskutere et opplegg for kaderfostring som er innretta på alle nye medlemmer men som tar spesielt hensyn til jentenes særegne problem. Ledende organ på alle nivå må være behjelpelig med konkret rettledning.

Landsmøtet mener også at høyreavviket svekka årvåkenheta overfor kvinneundertrykkinga i NKS. Tendensene til oppløsning av de kommunistiske normene åpner for borgerlig praksis og ideologi på forholdet mellom kjønna, både innafor organisasjonen og utad. Organisatoriske oppløsningstendenser vil også vanskeliggjøre en bevist fostringspolitikk.

En bevist politikk for fostring ~~mv~~ må ta sikte på å gi nye medlemmer politisk ansvar som kan være med på ~~p~~ utvikle de til dyktige kadre ved en bevist fordeling av innledninger, møteledelse, politiske oppgaver, eksterne initiativ og ledende verv, samt ved organiserte studier og veiledning til sjølstudier.

Til spørsmålet om kritikk og sjølkritikk: Dette spørsmålet må styrkes ved at jentenes stilling blir gjenstand for kontinuerlig vurdering. Vi må sikre en atmosfære som gjør det

lett for jentene å reise sine problemer. Gutta må ikke forkaste slik kritikk, men hele tida ta opp sine holdninger til jentene og til seg sjøl.

Vi må hjelpe mange kammerater til å bli dyktige eksterne tals-kvinner og -menn, men det er også viktig å slåss mot karrierisme og ekskluderende debattstil. Jentene må også være villig til å møte kritikk mot manglende vilje til å ta politisk ansvar.

Kampen mellom kjønna i og utenfor NKS er en ikke-antagonistisk motsigelse som er underordna klassekampen. Kampen mot kvinneundertrykkinga vil ikke automatisk løses ved innføringa av sosialismen, men vil lettes med dette. Kommunismen forutsetter derimot at kvinneundertrykkinga er fjerna. Kampen mot kvinneundertrykking i NKS må føres kontinuerlig som en viktig del av vår virksomhet. Ført på en ikke-antagoniserende måte, og kammeratslig vil dette styrke NKS' kampkraft. Og en særegen fostring av jentene og kamp mot kvinneundertrykkinga i forbundet vil bety en styrking av organisasjonen vår.

Jenteopprøret i NKS er ikke avslutta og det er her umulig å komme med en endelig oppsummering. Men jenteopprøret har satt søkelyset på forhold i NKS som er avgjørende å korrigere dersom vi skal klare å verve mange nye medlemmer og fostre disse til kommunister.

Kvinnereiser sitt problem
på en dyktig måte.

~~KEPTAK~~ OM KRIGSFAREN OG FRED/FORSVARS POLITIKK

34

Imperialismen sin tidsalder er i stor grad prega av krig. Enten rivaliserer imperialistmaktene om retten til å utbytta deler av eller heile verda, eller så vert utbytta folk tvinga til å føre krig for frigjering frå imperialismen. Ikkje skjelden er begge faktorar med i biletet i den same krigen. Fred kan eksistera under imperialismen berre i den grad ei imperialistmakt kan maksimera profitten uten å komma i krigstilstand med ei eller fleire andre imperialismaktar, eller med folka i eit eller fleire av dei utbytta landa. Under imperialismen vil freden berre vera ein mellom-bels situasjon.

Mellom dei imperialistiske landa har det etter 1945 vore fred. Dette er resultatet av at profittmaksimeringa har kunna gått føre seg utan at landa har komme for mykje i konflikt med kvarandre. Dette har først og fremst vore muleg ved intensivert utbytting av den tredje verda, noko som igjen har lagt eit økonomisk grunnlag for tekniske nyvinningar i imperialistlanda. I tråd med dette har dei fleste krigane etter 1945 vore utbytta folk i tredje verda sine progressive krigar mot imperialismen.

Ein fortsatt fred i Europa som skal basera seg på utbytting av tredje verda, har vi ingen rett til å stille krav om. Den freden vi må krevja må basera seg på felles kamp mot imperialismen. Det er imperialismen sitt strev etter maximalprofitt som driv fram krigen. Den einaste reelle kampen for fred, er kampen mot imperialismen i dag mot supermaktene USA og Sovjet. Difor må det første kravet til ei progressiv freds-rørsle vera at ho i praksis prioriterer høgt å støtta dei kampene som i dag vert førte mot supermaktene, overalt i verda.

Freds-rørsle i dag er svært samansett, om ein i det heile kan snakka om ei rørsle. Den er stort sett lite organisert, og dei som støtar opp om demonstrasjonar o.l. er stort sett ikkje knytte til nokon organisasjon. Likevel er det ein viss krets av personar som jamnleg står fram talsmenn/kvinner. Desse kan kallast den offisielle freds-rørsle. Desse har ein relativt einhetlig politikk, som går att i dei fleste demonstrasjonar, opprop etc. Utgangspunktet for rørsle har vore den atomopprustninga som skjer samstundes med at mest alle folk er mot bruk av våpna. Spørsmålet er korleis freds-rørsle handsamar problemet.

Frå at den internasjonale kampen i 60- og 70-åra stort sett retta seg beint mot supermaktene har freds-talsfolka i stor grad greidd å snu innrettinga mot Europa, dei same landa som vil bli angreps-mål i den supermakts konfrontasjonen ein vil bekjempe! Dette skjer i ein situasjon der supermaktene stendig aukar det militære forspranget til andre land. I ualminneleg klare formuleringar har fleire lagt stor vekt på å poengtera at kampen ikkje rettar seg mot supermaktene, men mot regjeringane i dei mindre landa i Europa.

Eit døme på denne linja er også sonespørsmålet. Etter 1945 har oppfatninga i folket og i regjeringane i Noreg, Sverige, Danmark og Finland vore klart mot utplassering av atomvåpen i Norden. Det nye som desse leiarane har tilført spørsmålet er at den atomfrie sona for all del ikkje må omfatta amerikanske og sovjetiske våpen retta inn mot Norden, at sona ikkje må føre til fjerning av eksisterande våpen.

Eit av siktemåla for opprustninga er å provosera fram frykten for krig, og dermed pressa andre land til lydnad. Ei politisk linje som begrensar seg til å formidla denne frykten, finst ikkje progressiv, men passar som hand i hanske med supermaktene sine intensjonar. Det grunnleggande for kampen må vera å trassa supermaktene sine trugsmål, ikkje å underordna seg. Den "offisielle fredsrørsla" har i stor grad begrensa seg til å formidla frykten, og har til dømes konsekvent neglisjert korleis ein eventuelt skal forsvara seg i tilfelle eit åtak. Med den innrettinga rørsla har i dag vil ein stå totalt på bar bakke i fall krigen skulle bryta ut.

Eit anna viktig siktemål for opprustninga er å bruka våpena i dag særleg i tredje verda. Kjemiske våpen som var ukjende i 2. verds-krigen har vorte nytta både av USA i Indokina og av Sovjet i Afghanistan. Også denne sida ved opprustinga ser den "offisielle fredsrørsla" bort frå, ved å redusera fredsspørsmålet til faste og framtidige atomvåpeninstallasjonar i Europa, vest for Sovjet.

Dei siste åra har vist at det er Sovjet som er på frammarsj om ein samanliknar dei to supermaktene. Det er Sovjet som har gått til erobringsskrigar samstundes som opinionen internasjonalt er ute av stand til å markere vesentleg motstand, medan USA's overgrep blir møtt med langt større internasjonal fordømming.

I denne situasjonen går fredstalsfolka så og seie einsidig inn for vestleg nedrustning. Ingen krav vert reiste som står i strid med Sovjet sitt strev for atomhegemoni i Europa. Eit av hovudkrava har nettopp vore "Atomfritt Europa frå Polen til Portugal", som ville gi Sovjet fullstendig atomhegemoni på landjorda i Europa. Det er ikkje å undrast over at nettopp den vesteuropeiske fredsrørsla har vore eit av Sovjet sine viktigaste kort i Geneve-tingingane.

Sentrale talsfolk for fredsrørsla annerkjenner det sovjetiske statsorganet som kallast "fredskomite" som samarbeidspartnar. Dette organet har ikkje anna oppgåve enn å legitimera sovjetisk atomopp-rustning og terror i andre land. Det er symptomatisk at marsjdel-takerane til Minsk i sommar måtte gå 40 år attende i tida for å finna ein einaste kritisk merknad til den supermakta som i dag fører krig og truar med okkupasjon på framand jord.

Ein progressiv kamp mot krigen må i dag vera ein viktig underordna del av den allmenne kampen mot supermaktene.

Den må innehalda følgende element:

- Aktiv støtte til den kampen som i dag vert ført mot supermaktene til dømes krigane i Afghanistan, El Salvador, Eritrea, Kampuchea etc.
- Politisk førebuing av folket på at trugsmålet om krig er reelt, og at folkekrig mot ei okkupantmakt kan komma på dagsorden i fram-tida. Dette inneber kamp mot passifismen som ser våpena som fi-enden, og kamp mot linjer om å "Unngå å irritere fienden".
- Krav om eit uavhengig, sterkt forsvar i dag, som kan nyttast både mot invasjon og mot ein framtidig okkupant.
- Krav retta mot supermaktene sin faktiske og potensielle bruk av våpenhegemoniet. Dette inneber kamp for nedbygging av våpenar-senala og ei reell avvikling av atomparaplyane.
- Krav om styrka sivilt beredskap.

TILLEGGSVEDTAK: (OM RAKETTSAKA)

1. Både Sovjets utplassering av SS-20 raketter og NATOs planlagte utplassering av Pershing 11 og Cruise raketter bidrar til å senke atomterskelen i Europa. Vi er mot NATOs dobbeltvedtak om utplasser-ing av nye mellomdistanseraketar fordi det bygger på doktrina om at svaret på at Sovjet er overlegen med konvensjonelle styrkar

i ein konflikt er å nytte atomvåpen. NKS er imot bruk av A-våpen i forsvaret av Europa mot eventuelle åtak frå Sovjet. I staden for atomopprustning må det reelle trugsmålet frå Sovjet bli møtt med styrking av dei vesteuropeiske landa sine konvensjonelle forsvær.

2. Kampen for å hindre gjennomføringa av NATOs dobbeltvedtak må føre til at ei alternativ, konvensjonell forsvarsstrategi blir sett på dagsorden i Vest Europa. NKS støtter kampen mot dobbeltvedtaket, men vil kritisere NTA's avgrensing av han til ikkje å stille debatten om alternative konvensjonelle forsvær i sentrum, og det at organisasjonen ikkje legg særleg vekt på å reise ei konkret rørsle mot Sovjets svære utplassering av SS-20 rakettar.

TILLEGGSVEDTAK: (OM "FREDSORGANISASJONANE")

Dei ulike organisasjonane som blir rekna til "fredsrørsle" er leia av pasifistiske og pro-sovjetiske krefter. Dei spelar i hovudsak ei negativ rolle.

Samstundes er det blant medlemmane i desse organisasjonane og ikkje minst blant fotfolket i demonstrasjonar svært mange ærlige progres-sive. I tillegg er det klare forskjellar i kor sterkt pro-sovjetismen står i dei ulike delane av rørsle. Særleg gjeld dette organisasjonar som NtA og aksjon mot forhåndslagring.

NKS ønsker å stå saman med desse folka i kampen mot krigen. Derfor vil me:

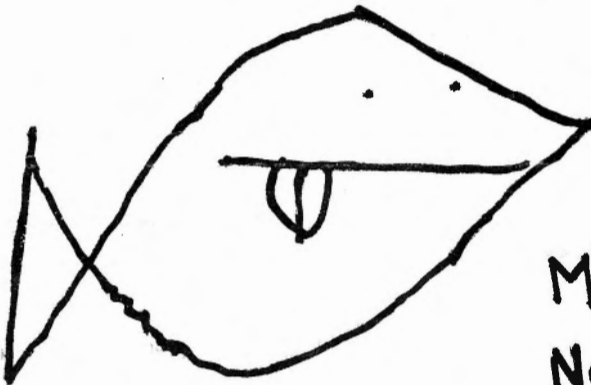
- søka samarbeid med fredsorganisasjonar om markeringar som retter seg mot krigsførebuingane til begge supermaktene.
- Vi vil gå inn i NtA i den grad vi har politisk styrke til det og sjanse til å få gjennomslag for vår argumentasjon.
- Me vil føra ein aktiv politisk kamp mot feilaktige liner i fredsrørsla:
 - Mot ideen om at våpna er årsaken til krig og at kampen mot atomvåpna er overordna alt
 - Mot pasifisme, særskilt mot lina om at små land skal begynna å ruste ned
 - Mot eurosjavinistiske liner som vil ha Afghanistan og El Salvador bli stille inhjel om me berre kan hindre Bomba å falla i Oslo

- Mot liner som vil gjera USA til hovedfienden og la Sovjet gå meir eller mindre fri
- Mot den ekstreme føle-lina som går mot einkvar diskusjon om årsakene til krig og dyrkar angsten som det salig-gjerande.

VEDTAK OM NATO-DEBATT

Det nye sentralstyret pålegges å oppsummere og legge fram hva som har kommet fram i obligatorisk diskusjon om freds- og forsvarspolitik i NKS.

I tillegg bør den nye sentralen ha som målsetting å videreføre debatten om freds- og militærpolitikk med målsetting å komme fram til en hovedkonklusjon om NATO-spørsmålet.

MAKE FISH,
NOT WAR.

SE HER! VIKTIG MELDING! SE HER! VIKTIG MELDING! SE HER! VIKT

To NKSére med ordenssans har siden november påtatt seg et krevende nybrottsarbeid i vår organisasjon: Nemlig å få litt orden på NKS-kontoret i Oslo.

Mange timers iherdig innsats har resultert i at lokalene nå begynner å ligne et kontor, ikke en lagerplass for åtte årganger av Ingeniørnytt, gjenglemte ting fra sommerleire, et assortert utvalg defekte skrivemaskiner osv.osv.osv. Under alt dette og mye mer fant vi et skrivebord, og ved dette skrivebordet er det vi sitter og skriver en oppfordring til samtlige NKSére.

Saken er nemlig den at vi har ikke bare ordenssans, vi har også ambisjoner! Ambisjoner utover det å besvare post og sende ut materiale i rett tid, få orden på fotoarkivet osv.

VI SKAL OPPRETTE ET ARKIV FOR INNLEDNINGER! Og for at vi skal få til det, må dere gjøre følgende: Send alle innledninger til NKS-kontoret så fort som mulig. (Dette må dere gjerne oppfatte som et direktiv!) Vi vil så arkivere innledningene etter emne, og **NÅ KOMMER DET GENIALE:** Hvis noen i framtida skal holde en innledning om f.eks. nødvendigheten av å drive IK, kan vedkommende henvende seg til oss, og vi sender kopi av tidligere innledninger om dette emnet. Lurt, ikke sant? Men det er altså veldig viktig at dere samarbeider og sender inn innledningene deres **FORT**, sånn at det kan bli litt schwung på sakene.

Til slutt gjør vi oppmerksom på at vi, som alle ordensmennsker, har fast kontertid: onsdager fra kl. 17 til 20. Gode tips om effektiv konterdrift mottas med takk.

Asta og Magnhild

← ILL. VISER
EN NKS'ER SOM
IKKE FULGTE
ORDRE, KORT TID
ETTER AT HAN BLE
TATT UNDER BEHANDLING
AV ASTA & MAGNHILD

DEADLINE

40

for neste nummer av 4.mai er

25. FEBR.

Innlegg som kommer oss i hende etter nevnte dato vil ikke bli trykt for i neste nummer. Folk som ønsker svar på innleggene sine bør være ute i god tid.

Vi oppfordrer folk som har mulighet, til å skrive innleggene derig på maskin. Det sparer oss for kollofenomenalt mye arbeid.

Vi inviterer hermed til en blomstrende debatt på fred og forsvar, kvinnekamp økonomiske spørsmål og mye annet.

Innlegg av mer personlig karakter henvises til debattsida i KK

Red.

IVRIG NKS'er
i FERD MED
ET GRENSE-
SPRENGENDE
INNLEGG TIL
4. MAI

